

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Šustrovou ve věci oprávněného **Constantine Richarda K** [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], London, SW4 9PU, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupeného JUDr. Athanassiose Pantazopoulosem, advokátem se sídlem Praha 2, Slavíkova 19 proti povinné Janě K [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupené JUDr. Michalem Račokem, advokátem se sídlem Praha 1, Štěpánská 49/633, o návrhu otce na výkon rozhodnutí ve věci nezletilého Nikolaose K [REDACTED], nar. [REDACTED], zastoupeného pro řízení Mgr. Markétou Knapovou Komárkovou, advokátkou se sídlem Kladno, Saskova 1625 jako opatrovnící

t a k t o :

Soud nařizuje výkon rozhodnutí o navrácení nezletilého Nikolaose K [REDACTED], nar. [REDACTED] uložením pokuty matce nezletilého.

Matka je povinna zaplatit pokutu ve výši 25 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci usnesení na účet Okresního soudu v Kladně č. 3762-622141/0710 VS 5420091114.

O d ů v o d n ě n í :

Oprávněný podal ke zdejšímu soudu návrh na nařízení výkonu rozhodnutí High Court of Justice, London ze dne 19. 02.2014 sp.zn. FD14P00227 a rozhodnutí High Court of Justice, London ze dne 19.03.2014 sp.zn. FD14P00227 s tím, že prvně uvedeným rozhodnutím bylo matce přikázáno vrátit nezletilého Nikolaose K [REDACTED] nejpozději dne 05.03.2014 do 16.00 hodin na území Anglie a Walesu, následně pak druhým rozhodnutím bylo matce přikázáno okamžitě vrátit nezletilého na území Anglie a Walesu. Matka však uloženou jí povinnost nesplnila. Oprávněný poukázal v návrhu na nálezy Ústavního soudu č. II. ÚS 3742/14 ze dne 08.09.2015 a závěr Krajského soudu v Brně uvedený v usnesení čj. 20 Co 159/2016-223 ze dne 10.05.2016.

Oprávněný k návrhu připojil nálezy Ústavního soudu II.ÚS 3742/14 ze dne 08.09.2015, usnesení Krajského soudu v Brně 20 Co 159/2016-223 ze dne 10.05.2016 i obě rozhodnutí High Court of Justice, London včetně osvědčení.

Z připojených listinných důkazů vzal soud za prokázané, že oprávněný podal na území České republiky návrh na navrácení nezletilého syna do Velké Británie na základě Haagské úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí s tím, že nezletilý se nachází na území České republiky bez souhlasu oprávněného, přičemž příkazem Vrchního soudu v Londýně ze dne 19.02.2014 bylo prohlášeno, že oprávněný má právo péče o nezletilého, který zůstane a bude pobývat na území Anglie a Walesu, a příkazem Vrchního soudu

v Londýně ze dne 19.03.2014 bylo stanoveno, že oprávněný má právo péče o nezletilého dle článku 3 Haagské úmluvy z roku 1980, nezletilý zůstane a bude pobývat na území Anglie a Walesu, kde má nyní skutečný pobyt, byl převezen povinnou do České republiky na základě dohody rodičů s tím, že bude do Anglie vrácen nejpozději 24/25.11.2013, povinná však nezletilého nevrátila, zadržuje ho v České republice od uvedeného data nezákonně. Vrchní soud v Londýně vydal osvědčení dle Přílohy II Nařízení Rady ES č. 2201/2003 a vydal nařízení, kterým nezletilému určil opatrovníka – tamní soud do doby, než nezletilý nabude zletilosti a povinné přikázal okamžitě vrátit nezletilého na území Anglie a Walesu. Povinná ale nezletilého nevrátila. Městský soud v Brně a posléze k odvolání oprávněného i Krajský soud v Brně návrh oprávněného na navrácení nezletilého zamítly. K ústavní stížnosti oprávněného Ústavní soud vyslovil, že obecné soudy v rozporu s čl. 42 odst. 1 Nařízení o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti odmítly bez dalšího uznat a vykonat rozhodnutí britského soudu o bezodkladném navrácení dítěte, založené na neoprávněnosti přemístění dítěte z místa obvyklého bydliště ve Velké Británii do České republiky, a jeho zadržení na českém území, osvědčené tímto soudem poté, co si ověřil že povinná v řízení dostala příležitost být vyslechnuta, a naopak dospěly k závěrům zcela opačným, tedy že k neoprávněnému přemístění a zadržení nezletilého ve smyslu Haagské úmluvy nedošlo. Ústavní soud dále vyslovil, že konstatoval-li Vrchní soud v Londýně ze dne 19.03.2014, že nezletilý má na území Anglie a Walesu skutečný pobyt, který získal krátce po datu 12.12.2011, od té doby jej nikdy neztratil a jeho přemístění do České republiky dne 22.11.2013 bylo proto protiprávní, představují taková zjištění Vrchního soudu v Londýně, jakožto soudu členského státu Evropské unie příslušného ve věci rodičovské zodpovědnosti podle čl. 8 odst. 1 Nařízení a současně příslušného ve věci únosu dítěte podle čl. 10, překážku pro meritorní přezkum této otázky ze strany soudů České republiky. Ústavní soud z uvedených důvodů vyhověl ústavní stížnosti a oba rozsudky, tedy jak rozsudek Krajského soudu v Brně, tak rozsudek Městského soudu v Brně zrušil. Městský soud v Brně vázán závěry Ústavního soudu v dalším řízení rozhodl tak, že řízení o návrhu oprávněného na navrácení zastavil. Zastavení řízení potvrdil i odvolací Krajský soud v Brně. Oba soudy shodně konstatovaly, že o povinnosti navrátit nezletilého již bylo meritorně rozhodnuto, rozhodnutí je vykonatelné a je tedy na oprávněném, aby přikročil k výkonu takového rozhodnutí, nebylo-li splněno dobrovolně. Oprávněný ve vykonávacím řízení prokázal, že povinnou znovu k vrácení nezletilého vyzval, tato svou povinnost uloženou vykonatelným rozhodnutím soudu nesplnila.

Vykonatelné rozhodnutí, které stanoví navrácení dítěte (čl. 40 odst. 1 písm. b) Nařízení) vydané v jednom členském státě se uznává a je vykonatelné v jiném členském státě bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti a bez možnosti námitky proti uznání rozhodnutí, pokud bylo rozhodnutí osvědčeno v členském státě původu v souladu s odstavcem 2 uvedeného Nařízení. Nařízení EU ukládá soudům členských států bez dalšího, bez zvláštního řízení uznat a vykonat rozhodnutí jiného členského státu ve věci mezinárodních únosů dětí. Pokud by soudy České republiky tak nepostupovaly a rozhodly by autonomně, osvojily by si příslušnost rozhodnout ve věci samé, porušily by tak Evropské právo a Listinu práv a svobod České republiky. Ve smyslu článku 42 Nařízení ES mají soudy členských států EU jedinou možnost, a to vykonat nařízení soudu jiného členského státu, nikoliv rozhodnutí ve věci samé přezkoumávat.

Podle § 501 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních, shledá-li soud zvláštní důvody, nebo nebyl-li ten, kdo neplní soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnut o navrácení dítěte, v rozhodnutí nebo dohodě poučen o následcích neplnění stanovených povinností,

vyzve jej, aby soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu plnil, a poučí jej o možnosti výkonu rozhodnutí ukládáním pokut nebo odnětím dítěte.

Podle odst. 2 citovaného ustanovení, soud může požádat též příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, aby vedl povinného k dobrovolnému plnění soudního rozhodnutí nebo soudem schválené dohody o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, aniž by bylo třeba nařizovat výkon rozhodnutí.

Podle § 502 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních, soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte.

V daném případě v rámci vykonávacího řízení Okresní soud v Kladně usnesením čj. 9 Nc 11/2014-471 ze dne 13.12.2016 vyzval povinnou ke splnění povinnosti vrátit nezletilého, respektive okamžitě vrátit nezletilého na území Anglie a Walesu, a poučil ji o tom, že v případě nesplnění stanovených povinností soud může nařídít výkon rozhodnutí uložením pokuty, a to i opětovně, pokud to bude účelné s tím, že výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Soud dále poučil povinnou, že také může učinit další opatření a zůstane-li postup soudu bezvýsledný, nařídí výkon rozhodnutí odnětím dítěte.

V souvislosti s citovaným usnesením sdělil právní zástupce oprávněného, že oprávněný je připraven uhradit povinné a nezletilému letenky do Velké Británie a také jim tam zajistit ubytování. Povinná však nezletilého na území Anglie a Walesu nevrátila. V písemném podání znovu přes všechna dosavadní rozhodnutí českých soudů ve věci nezletilého včetně závěrů konstatovaných shora sdělila soudu, že uvedená cizozemská rozhodnutí (rozhodnutí High Court of Justice) nemohou být v České republice bez dalšího vykonána, když nejsou osvědčena podle čl. 42 odst. 1 Nařízení. Povinná poukázala také na předběžné opatření nařízené usnesením Okresního soudu v Kladně čj. 9 Nc 11/2014-129 ze dne 23.01.2015, kterým bylo oprávněnému uloženo, aby snášel její prozatímní péči o nezletilého. Dle povinné předběžné opatření nezaniklo ani nebylo zrušeno, a tedy nepozbylo ani účinnosti podle čl. 20 odst. 2 Nařízení. Povinná navrhla, aby návrh oprávněného na výkon rozhodnutí byl zamítnut. Názor povinné v tomto směru však není správný. Řízení o úpravě poměrů k nezletilému vedené Okresním soudem v Kladně, v rámci kterého bylo uvedené předběžné opatření vydáno, bylo pro mezinárodní nepřislušnost zastaveno. Rozhodnutí o zastavení řízení bylo k odvolání potvrzeno i Krajským soudem v Praze. (Již bylo rozhodnuto i o ústavní stížnosti povinné proti takovému postupu soudů a to tak, že ústavní stížnost byla usnesením Ústavního soudu ze dne 13.06.2017 zamítnuta.) Pravomocným skončením řízení za situace, kdy nebylo návrhu ve věci samé vyhověno, tak předběžné opatření zaniklo. Oprávněný sdělil soudu, že dne 06.05.2017 přiletěl do České republiky, aby alespoň viděl nezletilého. Konstatoval, že při každém takovém setkání nejsou ze strany matky žádné známky toho, že by hodlala respektovat rozhodnutí soudu ve věci výkonu rozhodnutí. Oprávněný apeloval na soud, aby ve věci výkonu rozhodnutí jednal bez zbytečného odkladu.

Protože povinná v daném případě jak uvedeno výše ani na základě výzvy soudu ve smyslu § 501 odst. 1 z.ř.s. nesplnila dobrovolně rozhodnutí o navrácení nezletilého, nařídil soud ve smyslu § 502 odst. 1 o.s.ř. výkon rozhodnutí uložením pokuty. S ohledem na závažnost a dobu, po kterou povinná svou povinnost nesplnila, soud uložil pokutu ve výši 25 000 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

V Kladně dne 15. Srpna 2017

JUDr. Alena Šustrová
soudkyně, v.r.

Za správnost vyhotovení: Lenka Brozová